

Mál nr. 391/2017**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Skaðabótaábyrgð vegna tjóns á bifreið við Smáralind 9.11.2017.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, dags. 30.11.2017 og bréf M dags. 18.12.2017 sem og tölvupóstur dags. 19.12.2017.

Bréf V, dags. 14.12.2017.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu kemur fram að M ók bifreið sinni um akbraut við bifreiðastæði verslunarmiðstöðvarinnar Smáralindar þegar hún ók bifreiðinni á það sem nefnt er „stuðlabergsklettur“. Af myndum, sem teknar voru á vettvangi, má sjá að einn af nokkrum stuðlabergsklettum, sem virðast vera notaðir til skrauts eða til að afmarka afbrautir á bifreiðastæðinu, hafði fallið niður og lent aðeins inn á akbrautinni þar sem M hafði ekið á hann.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni á bifreiðinni þar sem hún telur að frágangi steinsins hafi verið ábótavant, engar festingar hafi verið við steininn og þegar hann féll að þá hafi hann verið nokkuð samlitur akbrautinni og þannig illsjáanlegur. M vísar því á bug að steininn hafi færst mikið til þegar ekið var á hann og bendir á að af hálfu X hafi verið gerðar ríkari ráðstafanir til að tryggja festingar umræddra steina eftir þetta atvik og bendi það til þess að ekki hafi verið staðið rétt að málum áður. Auk þess bendir M á skyldur X sem veghaldara skv. 56. gr. vegalaga nr. 80/2007.

V vísar til almennra sönnunarreglan og bendir á að það sé sé sem krefjist bóta sem ber sönnunarbyrðina á því að aðstæður hafi verið ófullnægjandi. Í þessu máli telur V ekki sýnt að frágangur steinsins hafi verið ófullnægjandi. Auk þess bendir V á að M hefði átt að sjá steininn á akbrautinni en líklegt sé að bifreið hennar hafi dregið steininn meira inn í beygju við umferðareyjuna sem umræddir steinar voru á. V telur líklegt að stuttu áður en tjón M varð hafi flutningabíll bakkað á steininn sem hafi fært hann úr stað án þess að starfsmenn X hafi vitað af því eða haft tækifæri til að bregðast við.

Álit.

Ljóst er að sönnunarbyrði um ófullnægjandi aðstæður hvílir á M en almennar sönnunarreglur í skaðabótarétt gera ráð fyrir því að sé sem krefst bóta sýni fram á með hvaða hætti atvik voru sem og að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Í málinu kemur fram að að einn steinn á umferðareyju færðist úr stað og lenti út í akleið framhjá umferðareyjunni. Ekki liggur fyrir hvenær það gerðist og hvort starfsmenn X höfðu tækifæri til að bregðast við aðstæðum. Ekki liggur heldur fyrir m.v. fyrirbyggjandi gögn að umbúnaður eða festingar hafi verið með þeim hætti að að meta megir X til sakar. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber M sem á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V m.v. þau gögn sem liggja fyrir.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 23. janúar 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.